

La torre de s'Estalella fou construïda el segle XVI (concretament l'any 1577 pel mestre d'obres Simó Carrió), com a lloc de guaita i defensa quan Mallorca estava sota el perill de les constants incursions dels pirates sarraïns.

Al mateix temps s'aixecaren les torres de Cala Pi, sa Ràpita, cap Blanc i castell de Cabrera que s'avisaven fent-se senyes de foc durant la nit i de fum durant el dia quan els vigies o torrers veien vaixells enemics.

Durant els segles XIII i XIV per defensar la costa hi havia «guardes» posades per la Universitat, nom que rebia antigament l'Ajuntament. Les guardes vigilaven des de barraques construïdes a certs indrets de la costa, que no eren visibles ni localitzables des de la mar.

Els vigilants rebien el nom de «talaiers» si vigilaven de dia i «escoltes» si ho feien de nit. A més de les senyes de foc i fum, també utilitzaven el corn i d'aquesta manera les possessions dels voltants quedaven avisades del perill.

A la part superior de la torre es pot observar una protecció de marès anomenada parapet o matabac, que facilitava la defensa de l'entrada de la torre.

El matabac s'aguanta damunt mènsules.

Un altre aspecte destacable és la forta erosió que ha sofert la torre (especialment a la cara de la mar) que ha obligat a fer-hi algunes obres de restauració.